

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se returnează.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele
BUREOURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nax. Angenfeld & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelich Nachf., Anton Oppelich.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicație.
Publicări mai dese după tarifar și învoială. — **RECLAME** pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în dăcarea di.
Abonamente pentru Anstro-Ungarie:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din intru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.
I: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 277.

Brașov, Miercuri 18 (31) Decembrie.

1902.

Lamsdorff în calea spre Viena.

Ministrul de externe rusesc și-a făcut deja drumul său pe la Belgrad și Sofia și de aici a plecat prin Budapesta, unde a poposit 24 de ore, la Viena.

De când s'a aușit despre mișcarea ce a primit-o contele Lamsdorff de la Țarul, s'au făcut tot felul de combinațiuni de cătră întreaga presă europeană.

Unii au comentat călătoria ministrului rusesc într'un fel, alții în alt fel. Unii atribue Rusiei intențiunea de a face un pas decisiv pentru realizarea testamentului lui Petru cel mare, plântând crucea pe Hagia Sofia din Țarigrad. Alții se tem, că acțiunea ce vrea să o începă guvernul rusesc, pe baza învoielei austro-ruse de la 1897, are scopul de a submina chiar bazele acestei învoiele, pregătind o nouă situație în Balcani numai sub egida Rusiei și în favorul planurilor ei ascunse.

S'a dat expresiune și bănuielei, că guvernul Țarului face în cestiunea Orientului european o politică de duplicitate, pregătindu-și, sub masca acțiunii comune cu Austro-Ungaria pentru îmbunătățirea stărilor în Macedonia, terenul în favorul acțiunii proprii, ce-o urmărește în scopul realizării planurilor sale ascunse.

În fine oficioșii de pretutindenți, și în deosebi presa din Petersburg ca și cea din Viena, asigură sus și tare, că toate temerile sunt nebasate, și că guvernul Țarului dorește în adevăr să fie pace în Macedonia și deci, în strinsă înțelegere cu Austro-Ungaria, voiesce a face o presiune binevoitoare asupra Turciei pentru a-o constringe să-și împlinescă promisiunea și să introducă reforme în Macedonia; apoi că tocmai din cauza această politica rusescă condamnă

agitațiunile bulgare în Macedonia și vrea să facă presiune la Sofia pentru ca guvernul bulgar să pună capăt acestor agitațiuni, ce primesc nutre-mânt din Bulgaria.

Atât la Belgrad și Niș, cât și la Sofia bărbatul de stat rusesc a fost primit cu manifestațiuni de bucurie din partea întregii populațiuni. La Sofia mai ales i-s'au făcut contelui Lamsdorff o primire și ovațiuni extraordinare.

Macedonenii refugiați, pote și drept mulțumire pentru darul ce li-l'a adus dela Țarul, i-au făcut lui Lamsdorff, în prima seră după sosirea sa în Sofia, o retragere imposantă cu torțe, aclamându-l cu mare entuziasm. În ziua următoare o deputațiune i-a predat un memoriu dimpreună cu o chartă a granițelor Macedoniei. Ministrul rusesc al afacerilor streine a răspuns acestei deputațiuni numai cu câte-va cuvinte mult semnificative. „Țarului“ — dize el deputațiunii — „nu-i plac măsurile de represalii, așteptați ca cestiunile să se resolve în mod pacinic.“

Aceste cuvinte sunt sincere, intru cât în adevăr treburile revoluționarilor bulgari nu le-au plăcut nici odată celor din Petersburg, când s'au săvârșit fără scirea lor. De aceea Macedonenii au și rămas desamăgiți de rezultatul vizitei și Sarrafoviștii declară pe față, că a fost o greșelă, că i-s'au făcut atâtea ovațiuni contelui Lamsdorff.

Adevărul este, că Lamsdorff s'a purtat de tot rezervat. El n'a ținut vorbirii și, unde a trebuit să dize ceva, s'a exprimat numai cu câte-va cuvinte incolore. Nici că putea altfel având înainte încă drumul la Viena.

Pe drum însă contele Lamsdorff a făcut un mic popas la Budapesta și curiositatea l'a îndemnat, ca cu această ocaziune să se preumbe câte-va ore prin oraș. De sigur că pre-

umblarea acesta a făcut-o incognito, dăr n'a putut scăpa de ochii agerii ai șovinștilor „civilisatorii ai Orientului“.

Și încă în ziua, după ce a plecat mai departe la Viena, guvernamentalul „Bud. Hirlap“ se și jăluesce, că Lamsdorff a petrecut 24 de ore în capitala ungară, fără ca să fi simțit trebuința de a schimba vr'o părere cu guvernul unguresc.

„Cu ciasurile s'a plimbat contele Lamsdorff pe corso dela Dunăre privind înaintea sa panorama admirabilă a capitalei noastre cu Dunărea frumoasă, cu noul palat regesc și cu clădirea fantastică a parlamentului. Dăr n'a aflat vrednic de a sta de vorbă, în drumul său, și cu politicianii maghiari“.

„A plecat din Budapesta ca un turist de rând. Se vede că numai la Belgrad și la Sofia a avut misiune oficială. La Sofia a convorbit chiar și cu conducătorii partidelor opoziționale. De unde urmăză — dize fôia amintită maghiară. — că contele Lamsdorff e de părere, că toate se pot rezolva în Viena. La opiniunea publică maghiară el nu reflecteză.“

E lucru supărăcios în adevăr. Dăr ore contele Goluchowski nu este tot odată și ministru de externe al Ungariei, și nu trebuie să cunoscă el opiniunea publică din întreaga monarhie?

Călătoria lui Lamsdorff a produs în Belgrad și Sofia mari speranțe, cari speranțe însă, după cum se pote judeca din vocile de presă din Rusia, nu sunt de loc justificate. „Moskovskija Vjedomosti“ accentneză necesitatea acordului rusesc și austriac în cestiunile din Balcani. „Novoje Wremja“ merge încă și mai departe, declarând că Rusia dorește pacea în Macedonia și consideră activitatea „Comitetului“ contra Turciei, „care este în

drept a suprima rebeliunea în țera sa“, ca nepotrivită și pentru Bulgaria foarte periculoasă. Tot așa se declară și „Wjedomosti“ din Petersburg, exprimându-și speranța, că între politicianii din Balcani se vor găsi și de aceia, cari își vor subordona pretensiunile lor particulare intereselor generale. — Vocile acestea din presa rusescă dovedesc, că conferențele, ce le vor avé Lamsdorff cu Goluchowski, au să contribuie în mod însemnat la menținerea păcii în Balcani.

Conferențele miniștrilor.

Duminecă după amiazi ministrul president Szell, ministrul de finanțe Lukacs, ministrul president austriac Koerber și ministrul de finanțe austriac Böhm-Bawerk, au conferit timp de 3 ore în afacerea pactului. Tratatările s'au continuat și eri, luând parte și referenții.

Eri s'au intrunit din nou conferențele comune ale miniștrilor austriaci și ungari. Diferențele, ce mai rămăseseră de la ultima conferență, nu s'au atenuat de loc și fiind-că nici unul, nici altul nu vré să cedeze, este greu de preșis, când și cum vor ajunge la înțelegere. În cercurile bine informate se susține, că neputând ajunge la înțelegere, amândoi miniștri presidenți vor refera Corónei despre starea lucrurilor și apoi își vor da dimisia.

Pe lângă taxele pe vinuri, un punct însemnat de diferențe îl formeză taxele pe cereale în provincia Tirol, cari decă s'ar cassa, finanțele Tirolului ar suferi enorm, în cas când nu i-s'ar acorda acestei provincii vr'o despăgubire din visteria statului. Căci Tirolul incasseză sub acest titlu un milion de corone pe an. Acest milion ar reveni atunci în sarcina statului Contele Thun și Banffy căduseră de acord, ca aceste taxe să se mențină până la 1903. Actualul cabinet ungar ar acorda o amânare până la 1905.

În privința vămei pe vinuri Ungaria

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Degetarul de argint.

De François Coppée.

În vila sa din Monaco, Madame Schomberg se sfârșese de necas și plictisală.

Renunțata curtesană, a cărei frumoșetă 20 de ani de viață destrăbălată n'au putut-o ruina, simte, cum se îndesă din di în di mai mult vëlul de albetă pe ochii ei, cari odinioară au cauzat atâtea dureri de inimă și atâtea desastre.

Primele semne ale acestei bóle teribile le-a descoperit înainte cu doi ani. Într'o di, aședându-se înaintea oglinzii sale de toaletă își zări fața par'că era acoperită cu un vël ușor; diminéta a doua vëlul acesta de cetă deveni aproape intransparent și Mme Schomberg își aducea acum aminte, că de cât-va timp suferia de migrenă și că se plângea câte-odată, că vede musce, puncte negre și pânze de paiangen. Consultând oculiștii, aceștia totî făcură aceeași diagnosă și bóla își urma cursul său, încet, ce e drept, dăr progresând și pustiind. În sfârșit bărbatii sciinței soco-

tiră, că trebuie să-i facă operație, dăr Mme Schomberg e lașă. Acastă femeie, care a făcut pe atâți nenorociți să sufere, ai cărei nervi slăbiți cu timpul, se revoltă la gândul, că vor fi atinși de un instrument de oțel, se teme de durere; ea, pentru care principele de Royamont, un tînăr de 20 ani, pe care îl ametișe cu dragostea, murî o mörte inglorioasă, străpuns de floreta unui zurbagiu! Ea a refuzat chirurgii și lasă bóla să-și isprăvescă problema pustiitoare. Madame Schomberg astăzi este aproape orbă.

Vila curtesanei este cea mai frumoasă și are poziția cea mai bună în acel colț de paradis, ce se numesce Monaco. Tre-cătorul zăresce prin grilajul acoperit de plante acățătoare veranda cu perdelele rosa și crede, că aici trebuie să-și aibă lăcașul fericiore. Dăr Madame Schomberg e tristă de mörte. Ea cunósce florile numai după miros și își reamintesce azurul luminos al mediteranei numai din loviturile ritmice ale valurilor. După ce a juisat mult cu toate simțurile sale, acum nu se mai gândesce decât la unul, pe care nu-l mai are. Decă îi trimite cine-va un buchet de flori, îl mirósă o clipită, apoi îl aruncă cu totă forța la o parte. Pe ultimul său amores

— pianistul polones, care se pricepea a-i alunga melancolia prin valsuri improvizate — îl goni în ziua, când uitându-se mai de-aprópe în ochii lui, nu-i mai putu distinge privirile.

Decă zevzecul de Grigorescu, fiul bêtărâului hosphodar, singurul, care are curagiul a-o plimba de braț prin casină, ea iese repede de acolo, iritată de sunetul auru-lui, a cărui strălucire nu o mai pote zări, și acum nici nu se mai aședă la masa de joc nici măcar pentru un moment; ea, care adesea perdea său câștiga la *trente et quarante* câte o avere princiară și căreia i-se dăduse epitetul de „maximum“.

Madame Schomberg aproape orbă, cum este, totuși pote distinge obiectele, cari au strălucire mai mare, decă le apropie de ochi, și unica plăcere, ce i-a mai rămas este, de a-și admira diamantele și pietrele scumpe.

Cameriera ei, Manetta, care se putea lăuda, că cu ocaziunea esposiției dela 1867 a vëđut în negligée toate capetele încornate din Europa, aduce în budoarul cel mic o mësută acoperită cu catifea de colórea granatului, ér pe mësută aședă între douăe candelabre, în cari ard douăe-đeci de luminări bine miroșitoare, o lădiță de aba-

nos ținută cu argint. În această lădiță se cuprind toate giuvaerurile stăpânei sale. Acastă se aședă înaintea mesei pe un jilț, deschide pe rând resorturile. În cari este împărțită lădița, și cu privirea ei aproape stinsă se uită lung și cercetătoare la numeroșele inele, lanțuri, cercei, brațelete, broșe și diademe. Asta-i unica plăcere, pe care bêtărâna curtesană o mai pote oferi ochilor săi acoperiți de întunec. Focul unui diamant, strălucirea unui mărghitar rar său a vr'unei pietri nestimate, sunt singurele, cari pot aprinde o zare trecătoare în ochii ei. Ochii ei, cari se deschid marî, cautând lumina, se umplu de lăcomie și uitându-se la giuvaerurile frumoșe, ea se gândesce la bărbatii, cari i-le-au dat.

Vorbesce mai mult cu sine decăt cu cameriera, care cu fața-i veștedă, răzimată cu cotele pe masă, ascultă cu un zîmbet disprețuitor amintirile galante, pe cari le repetă mereu Madame Schomberg, pe când dënșă își revocă trecutul, existența lungă și nedemnă a unei fete pierdute.

„Uite, asta-i rubinul marelui duce“, dize ea. „Bietul Leopold, cum se va fi plictisind în exilul său din Scoția, de când l'au isgonit supușii săi și i-au murdărit trăsura cu noroi! Splendide rubine în

pretinde taxe enorme pe vinurile italiene, pe când Austria se opune la acesta.

Cea mai mare dificultate residă în faptul, că toate cesiunile sunt atât de strâns legate de olaltă, încât chiar dacă s'ar face înțelegerea asupra tuturor punctelor, un singur punct neresolvat restornerà totă înțelegerea.

Răspuns săsesc la „Mesagiul lui Apponyi“.

Organul național săsesc din Sibiu, în numărul său de astăzi răspunde la „Mesagiul lui Apponyi“ publicat în „Brassói Hirnap“ și pe care l'am dat și noi în traducere. Reproducem din acest răspuns următoarele:

În ceea-ce privește definiția aceloră, carî „sunt de bunăvoire“, putem declara liniștiți, că noi Sașii, în acest sens (politic, obiectiv) ne putem număra între „cei buni“. (După cum am arătat în alte articole, noi considerăm în sensul moral, subiectiv de „bun“ pe fie-care, care are convingerea cinstită, că drumul pe care merge, duce la salvarea patriei). Căci și noi Sașii *recunoscem fără rezervă* acea unitate națională politică și de stat, cu cuvântul și cu fapta, aceea națiune unitară, în privința politică: indivisibilă, despre care vorbește introducerea la legea naționalităților! Nouă Sașilor — o mărturisim sincer — nu n'ea fost ușor a străbate contra propriilor noastre dorințe la această recunoșcere. Tradițiunea istorică seculară, a cărei putere asupra inimilor omenesci un filosof ca Apponyi o cunoșce și recunoșce, ne-a vrăjit înaintea sufletului mereu tabloul „națiunei“ autonome săsesci. Dacă am biruit această tradiție, și dacă ne-am putut în sfârșit împăca cu națiunea politică unitară *ungară* de astăzi, acesta am făcut-o fiindcă tocmai legea naționalităților, prin dispozițiile sale echitabile — spre a întrebuița cuvintele lui Apponyi — „ne lasă teren pentru iubirea cătră rassa noastră și pentru alipirea cătră limba noastră“. Căci în această residă condițiunea! de existență a noastră desfășurată în istoria noastră aprăpe milenară. În această culminează întreaga noastră politică, întru cât ea este specifică săsescă.

Recunoscem așa-dér națiunea unitară politică din legea naționalităților și n'avem de a face nimic cu nici un fel de federalism, fie politic, fie administrativ, mai ales că un asemenea federalism și pentru noi ar fi identic cu peirea. Pe de altă parte *perhoreșcăm* hotărît și suntem deciziși a *combate*, până la totala istovire a slabelor noastre puteri, ori-ce tendință îndreptată contra noastră, spre a preface unitatea politică a națiunei, într'o unitate *etnografică* și *de limbă*. Pentru-că acesta cere a renunța la sufletul poporului nostru, a ne lăpăda de ceea-ce este scump și sfânt su-

fletului nostru. Tot ce stă în legătură cu aceste tendințe, pentru noi dușmănoșe de de mörte, îi dăcem în terminologia noastră: „șovinism“ și „maghiarizare“. Și fiind-că noțiunea „statului național“, în accepțiunea comună, se confundă adesea în ceea-ce privește politica și etnografia, nu ne putem debarasa de un fel de neîncredere, de cate-orî auzim de ea.“

La apelul făcut de Apponyi, ca Sașii patrioțici să se lapede de cei periculoși și dușmani patriei „S. D. T.“ răspunde, că de existența unor asemenea elemente periculoșe în mijlocul Sașilor *n'are cunoscință*.

Saraffoff și Macedonia.

Un redactor al diarului „Zeit“ a interviewat pe Boris Saraffoff, care a descins incognito la otelul „Residenz“ din Viena. Saraffoff a șis, că visita lui Lamsdorff la Sofia l'a făcut să plece din Paris și să se întorcă în patrie.

Saraffoff a adăogat apoi:

„Se dăce, că Lamsdorff va obliga în mod imperios pe Macedonenii să renunțe la acțiunea ce au întreprins. Nu cred că acesta va fi ceva lesnicios. Eu și amicii mei nu suntem servitorii domnitorilor.“

„Dacă Lamsdorff mă va chiea, pentru ca să-mi dea sfaturi, am să-i spun pe față tot adevărul.“

„Toți Macedonenii sunt înțeleși, ca Macedonia să nu fie despărțită în bucăți.“

„Noi nu vom unirea tuturor Bulgarilor. Macedonia trebuie să fie autonomă.“

„Mi-se spune, că Lamsdorff a promis prințului Ferdinand coróna de rege, dacă va suprima comitetele. De aceea eu nu cred, că Rusia voesce autonomia Macedoniei.“

„De sigur, Lamsdorff va sfătuși pe prințul Ferdinand să distrugă comitetele.“

„Noi nu avem încredere în reforme. Ne vom uni cu toții la momentul potrivit pentru a organiza o revoltă generală.“

„Mă duc acum să ved ce e de făcut.“

„De-ocamdată mă satisface faptul, că mulțumită operei mele, diplomația vré să se aplice reforme în Macedonia.“

SCIRILE DILEI.

— 17 (30) Decembrie

Contele Lamsdorff. În presa europeană se vorbește mult despre persoana cancelarului rusesc, din incidentul vizitelor de la Viena, Belgrad și Sofia. Contele *Nicolaevici Vladimir Lamsdorff* își trage originea dintr'o vechiă familie germană din Vestfalia. Un membru al acestei familii a emigrat în vécul al 18-lea în Rusia și la 1817 a căpătat de la Țarul Ales. I. titlul de conte. Actualul ministru de es-

terne rusesc s'a născut la 1844, are deci etatea de 58 ani. Studiile și le-a făcut în liceul Alesandru și în academia superiöră diplomatică. După-ce și-a făcut studiile în această academie, i-s'a dat o funcție la guvernul central. Serviciile în resortul ministeriului de esterne și le-a început la 1866 sub Gorceacov; la 1875 a devenit prim-secretar al ministeriului. În calitatea acesta a însoțit pe Gorceacov la 1878 în Berlin și a luat parte la congresul de acolo. La 1882 era secretar la departamentul afacerilor esterne sub Giers. A însoțit pe Țarul Alesandru III la Danțig, apoi la Skiernevice și Krems, unde se întâmplase întrevederile de monarchi. După mörtea lui Giers și a prințului Lobanov-Rostovski, a luat interimal conducerea ministeriului la 1896. La 1897 a funcționat ca locțiitor pe lângă Șişkin, ér după 34 ani de serviciu fu numit, în fine, în Iunie 1900 ministru de esterne. Părerea generală e, că Lamsdorff e om ambițios și de sentimente slave ireproșabile.

Wlassics, Vaszary și episcopile vacante. O telegramă din Budapesta spune, că ministrul de culte și instrucțiune publică Iuliu Wlassics a făcut o vizită primatului Claudiu Vaszary cu care a conferit timp mai îndelungat în afacerea episcopilor vacante.

De la Congresul agrar. Biroul Congresului agricultorilor din România a adresat M. S. Regelui următoarea telegramă:

„Agricultorii din toate unghiurile țării, pentru întâia-öră adunați astăzi în Congres, încep consfătuirile lor închinându-le Maiestăței Vöstre, ca celui mai de frunte agricultor al României. Cu toții rugăm pe milostivul Dumneșeu să ne ajute a munoși cu pace și unire, cu bărbăție și nepregetare pe căile, carî duc spre îmbunătățire și sporire, după frumösele pilde ce dălnic ni se dau de Maiestatea Vöstră. Să trăiți, Sire! Să trăiescă Dinastia!“

Alegeri la „Albina“. Sămbătă a ținut direcțiunea „Albinei“ ședință și a făcut următoarele alegeri: secretariu al institutului de credit și economii „Albina“ a fost ales d-l Dr. Tiberiu Brediceanu, ér membru în direcțiune, în locul devenit vacant prin abdicere, P. C. Sa Dr. Eusebiu R. Roșca, director seminarial în Sibiu.

Legea meseriașilor din România. Camera de comerț din Bucuresci a alcătuit tabloul brevetelor și carnetelor eliberate până acum pe basa noiei legi a meseriilor. S'au emis 1909 brevete de măestru și 2566 carnete de lucrători. După naționalități, meseriași se împart ast-fel: Români 2248; Evrei considerăți ca supuși români 943; Austro-ungari 614; Bulgari

40; Sërbi 15; Turci 89; Greci 17; Italieni 45; Germani 46; Francesi 8; Elvețieni 5; Belgieni 3; Ruși 4; Englesi 1 și Danesi 1.

Bani de dare furați. În comuna Vad (comit. Făgăraș) s'a întâmplat într'una din zilele trecute, că făptuitori până acum necunoscuți au furat toți banii de dare administrați, spre mulțumirea generală, de cassierul comunal Achim Vornica. Cassierul a uitat din nebagare de semă cheia în lada în care se țineau banii și mare-i fu mirarea când a doua zi dimineața află ușa deschisă și banii dispăruți. Vornica și-a prefăcut în bani totă averea lui privată, ca să înlocușcă suma furată. Gendarmeria caută pe făptuitori.

Emigrarea. Statistica publică date tot mai interesante despre emigrări. Numai din comitatul Gömör au emigrat în timpul din urmă 350 indiviși fără pașaport regulat la America. Din comitatul Moșon se anunță, că au emigrat numeroși feciori obligați la miliție. Dintre 750 obligați la miliție, 500 au emigrat la America, cea mai mare parte în anul curent.

Pentru masa studenților români din Brașov au întrat de la dómna Sabina Preda născ. Andreica și d-l Dr. Basiliu Preda, avocat în Câmpeni, 100 coróna întru amintirea de veci a răposatului lor părinte Mihail Andreica. D-l Savu Luca din Satulung și-a plătit cotisația anuală de 2 cor. — Primescă marinimoșii donatorii cele mai sincere mulțamite. — Direcțiunea școlilor medii gr. or. române.

Pentru Casa Națională. Următorii domni și-au răscumpărat felicitările de anul nou în favorul fondului Casei Naționale: 1) Iosif St. Șuluțiu, consilier de tribunal, în pens. 10 cor. 2) Dr. Ilie Beu, medic 5 cor. 3) Ioan Vătășan, contabil 5 cor. 4) Nicolau Togan, proștop 3 cor. 5) Romul Simu 2 cor. (toți din Sibiu). 6) Sever Barbu, contabil (Reghin) 5 cor. În total 30 cor.—Secretariatul „Asociațiunei“: Dr. C. Diaconovich.

Răscumpărare de felicitări. Societatea română inteligentă din Bistriță și-a răscumpărat felicitările de sərbători și anul nou în scopul „Pomului de Crăciun“ pentru școlarii români sëraci din Bistriță. La acesta s'a alăturat și venerabilul căpitan pensionat din Ragla, d-l Ioan Mărgineanu, dăruind drept răscumpărare de gratulări, la „Pomul de Crăciun“ 5 cor. și la a IV-a bibliotecă populară ce se va înființa, încă 5 coróna. *Colectantul*.

Curcubeu. În regiunea Budapestei s'a arătat zilele trecute un minunat curcubeu.

Fete nihiliste. Așa se pare, că nihilismul nu pöte fi stîrpit din Rusia. În mișcarea revoluționară, care e în creștere

colórea oțetului rosa! Asta-i o piétră rară, care nu se află de cât pe insula Ceylon... Uite colierul de la W... cel gros, care a dat faliment, fără să se alégă cu ceva din acel faliment. Perle negre-albastrie de o valóre nespūsă... Da, imi aduc aminte că am dat afară pe acel dobitoc, fiind-că cumpărase și nevetei sale aceleași giuvaeruri, ca și mie... Eță și cerceii marchisului; nu era bogat, bietul Leo, dér era adevărat aristocrat! În ajunul zilei când era să-i afișeze numele la club, puff... și a nimerit bine, drept în inimă. Două safire de șese carate sunt un cadou destul de nobil din partea unui calic, mi-se pare însă, că în acea séră avu noroc mare la baccarat. Uite și smaragdul de la beul Beli. Curios lucru! Toți prietenii mei avură un sfârșit nenorocit. Pe acesta îl găsiră într'o diminătă mort pe divanul său. Il sugrumară la porunca Chedivului... Admirabile smaragde! O, o! Asta-i greu de tot! Este diademul regelui Litvaniei... cu diamentul, jumătate cât Sancy*)... un diament istoric, draga mea, pe care giuvaerghi de curte au vrut să-l răscumpere,

*) Harlay de Sancy, bărbat de stat frances, posesorul unui diament celebru, care i-a conservat numele (1546—1629). — Nota tr.

când sërmanul Ioan IV și-a măritat fata... Maiestatea Sa e mai norocos, de cât ceilalți prieteni ai mei. A îmbătrânit puțin, ce e drept, dér pörta perucă și își văpșesce barba, după cum se vede de pe monede și mărcile postale!“

După ce și-a povestit astfel cât-va timp vechile sale istorii, carî s'au sfârșit toate în rușineși mahnire, madame Schomberg închide lădița de abanos, în care sunt ascunse atâtea comori strînse una lângă alta în cămăruțe, ca cosciugurile într'o criptă familiară.

Uneori își viră mâna până în fundul lădiței și scöte giuvaerurile de moda vechi și de valóre mai mică, carî stau pe fund d'avalma. Acestea nu strălucesc în de-ajuns, pentru a le pute distinge și a-și pute aduce aminte, cine i-le-a dat.

Manetta se aședă acum lângă stăpăna sa, care de obicei îi dă câte ceva, un inel strîmbat, un medailon eșit din modă, un capët de lanț de aur.

Intr'o séră bijbăind Manetta cu degetele printre obiectele scöse, descoperi spre mirarea ei un degetar de argint — acest clenodiu al sëracilor, creat pentru munca cinstită — și care părea a se rușina, că și el se află în această societate.

Manetta îl pune în degetul arătător și dăce rîdënd cătră stăpăna-sa: „Uite, un degetar de argint!... Ah, Dómna, cum vine asta aici?“

Dómna Schomberg nu-l pöte vedé, îl ia însă în mână și îl învirte printre degete.

Ca fulgerul se transportă cu amintirea în acel timp, când era fată cinstită și se numia Virginia Poirot. Iși făcuse ucenicia la o florăresă din strada St. Denis. Degetarul acesta de argint i-l'a dat cadou de anul nou Jean Baptist, curierul prăvăliei. El o iubia și avea de gând să o ia de nevastă. Cu toate că totă ziua alerga de-a curmezișul Parisului ducënd subuöră un carton oval învélit cu mușama, totuși în fie-care séră o însoția până la pörta casei din șoseaua Clignancourt, în care fată ei era odăiaș. Acest flăcău harnic, cu obrazii roșii și cu përul creș, era un pețitor acceptabil; însă amëndoi la olaltă căștigau pe și numai 8 franci. Cum puteau ei în asemenea împrejurări să întemeieze gospodărie? Il refusă. Trecënd prin faubourg-ul Poissonière, în fața unei tunderii, se opresce subit și dăce curtesanului său: „Nu trebuie să te mai ostenești,

d-le Jean Baptiste, căci îți spun odată pentru totdeuna: nu-mi trebuesci!“

Peste opt zile se duse cu nisce „prieteni“ în Elysée Montmartre și își luă un amant. Sërmanul Jean Baptiste! Incă unul care muri pentru dënșă. După o jumătate de an, când ea se cufundase într'o viață destrăbălată, el s'a otrăvit cu oxyd de carbon, ér pe scaunul de lângă patul lui s'a găsit o țidulă, pe care erau scrise cuvintele: „Mor, fiind-că iubesc pe Virginia!“

Fața Dómnei Schomberg, aceea față întunecată a bătrânei și órbei curtesane, deveni și mai posomorită, ca de obicei; ea puse degetarul éráși pe fundul lădiței.

„Ei bine, dómna“, repetă cameriera cu un rîs sarcastic, „nu e permis să aflăm ce-i cu degetarul?“

Madame Schomberg trîntesce mână și capacul și răspunde încet cu accentul mitocănesc al mahalagiilor, de care totă viața ei nu s'a putut desbăra: „Asta? Nu-i nimic... este tinereta mea.“

O....

continuă, nihilismul își are partea sa însemnată. Fetele tinere propagă tocmai așa ideile nihiliste, ca și tinerii și bărbaii. O telegramă din Petersburg anunță, că la 3 Dec. v. studentele de acolo au aranjat un concert în sala festivă a casinei nobililor. Când s'a sfârșit concertul, studentele au intonat ca la comandă un imn, în care se glorifică fapta lui Balmasev, cel care a omorât pe ministrul de interne Sipjagin. S'au depărtat apoi cântând cântece nihiliste, dintre cari unele direct îndreptate contra Țarului. Poliția a arestat multe din ele.

Omor și jaf în noaptea de Crăciun.
Se scrie din Budapesta: În comuna Tees s'a săvârșit în noaptea de Crăciun un omor îngrozitor. Familia Țeranului Mihai Sule se duse la liturgia de medă-noapte, cum se obișnuiesc la catolici. Acasă nu rămase decât mama lui Sule, o femeie bătrână de 70 ani. Când s'au întors acasă, au găsit pe bătrâna cu capul zdrobit într'o baltă de sânge. Tote saltarele erau sparte și efectele furate. Intre altele s'a furat și un libret de economii în suma de 1200 corone. Vizitiul lui Sule, Barna András, s'a dus alaltăieri cuflibretul la bancă, să scotă banii, cu care ocaziune fu arestat.

Un salut frățesc

învățătorilor români din districtul Almașului.

Salute și onoare vouă bravi și stimați învățători români din districtul Almașului! Laudă vouă bărbai de caracter firm românesc!

Sufletul vostru s'a indignat cu dreptul și inima voastră nobilă s'a scârbit de temeritatea orbă, cu care tovarășii voștri din Sălagiu s'au năpustit asupra clerului, inteligenței și neamului român, insultându-l în dijarul „Szilagy” în modul cel mai nevrednic!

Ca o bombă de dinamită a căzut acel manifest în mijlocul românimeii din Sălagiu, sub ale cărei impresii dureroase, clerul, inteligența și poporul român stătea consternat, nesciind și da semnă despre cauza și efectul zdrobitor produs prin acela în sanctuarul sufletelor conșcie de împlinirea cu devotament a chemării lor sublime.

Și când clerul român din Sălagiu, dorind dorea și cu adăre ofta, ca să audă răsunând vre-odată din sinul învățătorilor români un sunet dulce armonios, care să resfire și îneca cu totul sunetele discordante și false, inscenate de cătră compania celor 21 învățători, la adresa sa; când clerul în nedumerirea lui, — vedând cu durere, că nu se află nici un învățător, care să înțeleagă, vorbescă și rostescă dreptatea și judecata adevărată asupra lui, — voia să facă apel pentru demascarea nevinovăției sale, la zidurile reci și neinsuflețite ale școlilor române, că baramă aceste ziduri se glăsuiesc în fața lumii române despre zelul, devotamentul și activitatea neadormită a clerului, desfășurată în cauza școlilor române: — etă că în momentul ultim, spre bucuria noastră a celor caluminați și insultați se găsiră o falangă vrednică de învățători, cari făcură această. Conșcii de-oparte despre orărea fantei servile și nedemne, săvârșită de cătră colegii lor; de altă parte convinși până în suflet, că în Sălagiu nu se pôte vexa și abrutisa nici un învățător adevărat și cu chemare, necum de cătră cler, dără de cătră nimenea, căci este cine să-i păzescă și ocrotescă până *ad non plus ultra* în persóna venerabilului vicar Barbolovici, ale cărui merite pentru școlă română nu le vor puté întuneca nici chiar gurile rele ale infernului, această trupă demnă de învățători români nu putură înăduși glasul conșcinței lor curate. Să alarmară, ca să sară și să salveze onórea atăcată a poporului român, și să pareze lovitura îndreptată spre a știrbi integritatea caracterului român a învățătorilor români Sălăgeni. Drept aceea în nr.-ul 269 al „Gazetei” ei își exprimă legitima lor indignațiune și reprobare față de fapta condamnabilă a colegilor lor și protesteză în contra insultelor și invectivelor ridicate cu nedreptul

asupra clerului român. prin ceea-ce dau în mod vrednic clerului insultat satisfacția meritată.

Permiteți-mi deci, onorată Redacțiune, că de-oparte în numele clerului român, de altă parte și ca provocat prin procederea nevrednică a învățătorului său C. Maroșan, subșris în acel manifest, fără ca vre-odată să-i fi dat ansă lui, séu la alt-cineva spre această, să viu în colónele prețuitului Dv. dijar a da espresiune celui mai profund respect și stimă față de stimații învățători din districtul Almașului, cari din îndemn propriu și spontan au sărit întru apărarea clerului, adănc vătămă prin manifestul învățătorilor români din „Szilagy” nr. 43, și a le rosti pentru conduita demnă și manifestatiunea de aderință dată nouă — și prin noi dată bisericeii, școlii și neamului românesc, — cea mai cordială mulțămită. Li asigur, că precum până acum, așa și de aici înainte, iubirea și stima noastră i-va însoți întot-déuna, de câte-oră ca adevărați ucenici ai lui Cristos, se vor sili alătura cu clerul a apăra onórea Sionului românesc și a ținé sus cu mândrie neprihănitul stindard al palastrei muselor românescei...

Luminați și deșteptați, stimați și frați învățători români, poporul român, căci adevărata lui fericire vremelnică și vecinică, nu pôte să consiste decât în iubirea, alipirea și îmbrățișarea scumpei legi strămoșesci românesce, care lege Românul o suge singur numai în școlă și biserica românescă! În această silință nobilă a voastră vă vom urmări cu drag în tot-déuna...

Înainte numai cu Dumneșeu, bravi învățători români! Atitudinea voastră resolută a mai vibrat încâtva fibrele inimei noastre disgustate, marinimia voastră a desarmat pre un moment amărăciunea noastră, în urma pamfletului din „Szilagy”. Și decă în sinul învățătorilor români sălăgeni va afla resunet accentele melodióse de armonie sfântă ale vóstre, atunci sufletul și inima clerului român va fi cu voi și cu toți cei cari seiu să prețuiescă ca voi școlă și biserica română și cauza sfântă a culturei némului nostru.

Căfelul-român, 25 Dec 1902.

Grațian Flonta,
preot român.

Fuga principesei de Saxonia.

Cercurile curții din Dresda presentă evenimentele în color, cari dau altă înfățișare fugei principesei Luisa.

Atât marele duce de Toscana, cât și regele Saxoniei au căutat tóte posibilitățile de a încunjura scandalul public. Ei ar fi fost decisi în interesul copiilor, de a aduce jertfele cele mai mari. Pe principele de coronă îl muncia grozav gândul, că a trebuit să se căsătorescă c'o femeie, pe care o iubea sincer, dér despre care se convinsese, că ea și-a dat inima altuia. Timp de 8 luni de zile a purtat principele durerea această în inima lui, fără ca cei din jurul său să fi bănuț măcar. Numai rudeniile mai apropiate cunosceau chinurile acestea sufletesci ale principelui, și anume: regele George și împăratul și regele Francisc Iosif.

După mărturisirea principesei Luisa, că are *relații intime* cu altă persónă, era esclusă oră ce împăciuire, și cel mult decă puté fi vorba de a acoperi scandalul și de a salva aparențele. Nu este adevărat, că principele de coronă s'ar fi duelat cu archiducele Leopold Ferdinand, fiind-că aceasta ar fi aflat, că principele tracteză réu cu sora sa. Nu-i adevărat nici aceea, că în duel principele de coronă ar fi fost rănit. Nu-i adevărat, că principele ar fi dat privilegiu soției sale, ca ea să-i fie necredincioasă. Familia marelui duce, principele moștenitor, principesa Luisa și împăratul-rege Francisc Iosif au stabilit, ca principele, după nascere, adecă în Aprilie să se ducă în Riviera sub pretext de bolă și să rămână acolo până când se vor fi aranjat lucrurile. Profesorul Giron a fost concediat numai din causă, ca să se evite un scandal. El n'a fost concediat mai curând pentru-că era temerea, că scandalul

va eși în public. Giron a fost concediat, după ce declarase pe cuvântul său, că nu va mai vedé pe principesa. Decă cu tóte acestea principesa a fugit, ea a făcut-o numai la îndemnurile lui Giron, căci e pe deplin constatat, că principesa s'a întâlnit adesea cu el, și după-ce a fost concediat. Giron i-a scris principesei, că și pe ea, ca și pe Luisa de Coburg, vor declara-o smintită și vor instala-o într'un sanatoriu. Giron a sciut esploata situațiunea și a face capital din această. Pe principele l'a amenințat, că decă i-se va atinge numai un fir de păr, are să descopere totul în publicitate.

Erau zile când principesei Luisa îi pără réu de ceea-ce a făcut și cerea ertare de la bărbatul său. Dér și principele e om, — și n'a putut să-i erte. Principesa a fugit fără a duce cu sine decât ceea-ce era pe ea. Banii a căpătat numai după-ce s'a întâlnit cu fratele său, care a ridicat de la o bancă austriacă suma de 100.000 corone, ce o avea depusă acolo.

*

Wilhelmina Adamovică, amanta archiducelui Leopold Ferdinand, despre care s'a scris atât de mult, nu este o domnișoră inocentă, care ar fi captivat inima archiducelui prin grațiile sale virginal, ci este o fată, despre care se scie, că frecuenta în Brünn casa de toleranță Jenny Loukotzky, de unde a fost ridicată într'un rând și dusă la poliție. ca să se legitimeze. Aici a fost ținută în arest, până au venit părinții de au scos-o. — Despre archiduce se scie de asemenea, că a avut și mai înainte relații, între altele cu d-șóra Rille, cu care a avut și o fetiță, care trăiesce, pe când d-șóra a murit. O altă relație a avut archiducele și cu fosta choristă d-șóra Pelikan, cu care de asemenea a avut o fetiță. D-șóra Pelikan a fost nevoită a se adresa justiției pentru a obține alimentație pentru fiică-sa, deórece pe cale pacinică n'a ajuns nici la un rezultat.

Intre astfel de împrejurări nu ne mirăm că aventurosul archiduce nu puté suporta atmosfera Curții, unde de sigur nu i-se vor fi tolerat asemenea lucruri și pe cari suntem siguri că înzadar speră a și-le continua nepedepsit în societatea burgheză. Ceea-ce nu i-se permitea archiducelui Leopold Ferdinand, nici cetățenului Leopold Wölfling nu i-se va permite, pentru-că scandalul tot scandal rămâne atât în sferile mai înalte, cât și în cele mai de jos.

*

Archiducele Leopold Ferdinand despre care atât de mult s'a vorbit zilele acestea, a declarat unui dijarist, că la cas când nu i-se va libera renta anuală ce i-se cuvine, va intenta proces contra Maies. Sale monarchului.

Reprentații și petreceri.

Inteligența română din Tohanul-vechiu invită la reprezentația teatrală împreunată cu dans, care se va ținé Joi (a doua zi de Crăciun v.) în 8 Ianuarie st. n. 1903, în localul d-lui comerciant H. Ungur. Inceputul la 7 ore séra precis. Prețul de intrare: de persónă 1 cor. 20 bani, de familie până la 3 membrii 2 cor., (peste 3 membrii 1 cor. de persónă în familie). Venitul curat se va da pentru un scop filantropic.

NB. Contribuirile și ofertele marinimóse se vor primi cu mulțumită și se vor publica.

Programa: 1) „Țiganul la vênat”, poezie de T. Speranță, declamată de d-l N. Crăciun. 2) Teatru. Se va reprezenta: „Petulantul”, comedie în 5 acte de August Kotzebue, trad. de I. St. Șuluț. Rolurile le vor avé: d-l B. Clococean, d-na Roza Manoilă, d-ra Rea Silvia Ungur, d-l Nicolae Crăciun. * d-l N. Voda, d-ra Valeria Pop, d-l H. Ungur, d-ra Alexand. Nemeș, ** — După reprezentație urmază dans.

Societatea de lectură română din Râșnov, invită la reprezentațiunea teatrală, ce se va aranja cu concursul binevoitor al corpului învățătoresc, Joi, în 26 Dec. v. 1902 (a doua zi de Crăciun) (8 Ian. n.) în sala hotelului „Zur Rosenauer-Burg”. Inceputul la 7 ore séra. Prețul de intrare: de familie à 3 persóne 80 cruceră, de per-

sónă 40 cruceră. Contribuirile și ofertele marinimóse se primesc cu mulțumită și se vor publica. Venitul curat este destinat pentru sporirea fondului societății.

Programa: 1) „Imnul nrirei”, cor. 2) „La oglindă”, poezie de G. Coșbuc. 3) „Coróna cufundată”, cor de Bónike. 4) „Peneș Curcanul”, poezie de V. Alesandri. 5) Teatru: „Vlăduțul mamei”, comedie cu cântece, de Ioan Lupescu. În pauză se va juca „Călușarul de la Blașiú” și „Bătuta”.

Tinerimea rom. din Orăștie și împrejurime va aranja o petrecere cu dans în sala Hotelului „Transilvania” din loc, Joi (a doua zi de Crăciun) 26 Decemvrie 1902. (8 Ian. 1903). Venitul curat este destinat pentru bisericile române din loc. Inceputul la 8 ore séra. Prețul de intrare: de persónă cor. 1.50, de familie 3 cor. Ofertele benevole se primesc cu mulțumită și se vor publica. Damae sunt rugate a-se presenta în toaletă simplă, oră costum național.

ULTIME SCIRI.

Viena, 29 Decemvrie. Tratările de eră și ađi privitoare la pact, n'au avut încă rezultat. Coloman Szell a raportat ađi Corónei.

— Ministrul de esterne a denunțat în numele ambelor guverne convențiile comerciale cu Italia.

Viena, 29 Decemvrie. Ministrul de esterne rusesc Lamsdorff a sosit ađi aici. La gară i-a eșit spre întâmpinare ambasadorul rusesc contele Kapnist și întreg personalul ambasadei. Lamsdorff a descins la otel „Sacher”. Mâne, Marți, se va da un prând la Curte în onórea lui Lamsdorff. La 2 ore d. a. Lamsdorff va fi primit de Maj. Sa.

Sofia 29 Decemvrie. O deputațiune de macedoneni a predat lui Lamsdorff un memoriu dimpreună cu o hartă a fruntariei Macedoniei, alcătuită după pretențiunile emigranților. Lamsdorff a răspuns deputațiunei:

— „Țarului nu-i plac măsurile de represalii. Așteptați, ca cestiunile să se resólve în mod pacinic”.

Constantinopol, 29 Decemvrie. La Yldiz-Kiosk domnesce o vie conșternare. Sultanul enervat de ultimele evenimente, își dá tótă ostenéla, ca să convingă puterile de buna sa credință, în aplicarea reformelor pentru Macedonia. Cu deosebire alarmat e Sultanul de ultimul demers al ambasadorului Angliei. Vorbindu-i în numele guvernului din Londra, ambasadorul l'a sfătuit pe Abdul-Hamid, ca să dea satisfacție puterilor „pentru a nu grăbi desnodământ funest Turciei”.

Dilnic se țin consilii de ministrii, une-oră chiar câte două pe zi. În fie ce moment pléacă de la Yldiz-Kiosk câte o ștafetă imperială cu ordine pentru pașale. Telegraful e în continuă activitate. Chiar din palatul Sultanului pornesc de câte cinei oră pe zi ordine cătră valii, cu instrucțiuni contradictorii de mai multe oră asupra aplicării reformelor. Ambasadele marilor puteri sunt literalmente copleșite de copiile de pe ordinele telegrafice ale Sultanului cătră autoritățile din Macedonia.

Sosiți în Brașov.

Pe ziua de 29 Decemvrie.

Europa: Popovicu, medic veterinar, Brașov; Kehian, comerciant, Galați; Kaufmann, Pesta; Ascher, Grünberger, Sibiu; Deutsch, Prossnitz; Tirbu, Fekete-Bátor; Geringer, Gy. St. Miklos.

Bucuresci: Grünfeld, Făgăraș; Tausinger, Viena; Wohlner, Pesta.

Orient: Moldovan, Satulung.

Grand: Bárány, K. Vászahely, Kohn, Becicherec.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Călimdarul Plugariului.

A apărut și se poate procura de la tipografia A. Mureșianu — Brașov, „Călimdarul Plugariului“. Prețul, cu porto, 25 cr. (50 bani).

Acest călimdar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obișnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele poștale, scala timbrelor, Măsurile, târgurile din Ardeal și Ungaria și lista advocaților români.

În partea literară vedem portretul bine reușit al repausatului episcop Mihail Pavel cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Să-l urmărim“). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cinci într-o păstăie (poveste de Andersen), Luleua lui moș Radu, Legenda pământului și a muncii, de Dim. Dan, „Al mai tare om din lume“ (poesie în dialect bănățenească) de regretatul tânăr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine reprezentată prin următoarele articole: „Dușmanii economiei“ de Ioan Georgescu; „Plantarea zomilor“ de A. Boldor, „Cauzele de ce sămănăturile sunt rele“ de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricacioase pomilor și viilor“, „Ce plătesce banul și cum îl crutăm noi?“

După partea economică urmează pe mai multe pagini diferite „povești“, apoi „Diverse“ și în fine „Anecdote și Glume“.

Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțuri.

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Decembrie n. 1902

Renta ung. de aur 4%	120 —
Renta de corone ung. 4%	18 —
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	91.10
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	98.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.50
Bonuri rurale ungare 4%	199 —
Bonuri rurale croate-slavone	156.75
Impr. ung. cu premii	101.35
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	101.25
Renta de argint austr.	120.70
Renta de hârtie austr.	100.40
Renta de aur austr.	92.45
Losuri din 1860.	151.10
Acții de-ale Băncii austro-ungară	15.43
Acții de-ale Băncii ung. de credit	719.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit	631 —
Napoleonori	19.05
Mărci imperiale germane	117.10
London vista	239.27 1/2
Paris vista	95.17 1/2
Rente austr. 4% de corone	95.20
Note italiene	—

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Decembrie n. 1902.

Banenot rom. Cump.	18.90	Vënd.	18.94
Argint român.	18.80	„	18.88
Napoleon d'or.	19.04	„	19.07
Galbeni	11.20	„	10.30
Lire turcesci	21.40	„	21.50
R. ble Rusesci	2.54	„	—
Mărci germane	117.25	„	—
Seris fonc. Albina 5%	101.—	„	102.—

De serbători

recomand onor. mele clientele **depositul meu bogat asortat, cu Ciai, Rum, prăjituri**

forte fine, pentru Ciai

Vinuri de Ardeal

forte bune, Silvorum, Punciu, Curmale, Struguri de malaga.

Specialități diferite de **pesci și Cașuri**. Mare asortiment de **impodobit pomul de Crăciun**.

Cu distincă stimă

ALFRED KAMNER,

Magazin de delicatose

Brașov, Strada Vămii 29.

CZUBA-DUROZIER & Cia.
DISTILLERIE FRANÇAISE. PROMONTOR.

Cognaç

La Magazinul de haine BÉLA ASCHER

(769,8—10)

Brașov, Strada Porții nr. 11.

se poate cumpăra:

1 Costum de iernă cu	18 cor.
1 palton de érnă negru séu vênăt cu .	20 „
1 palton scurt de érnă	17 „
1 Saco de patinat pentru copii	10 „
1 Costum pentru copii dela 3—9 ani .	6 „
1 Pantalon de érnă	5 „
1 Halat	17 „

Cadou potrivit pentru zile de serbători.

De-órece am început cu vëndarea Șampaniei escelente și ieftine, ce o fabricăm din vinuri curate de Ardeal, oferim cadou potrivit pentru serbători

Șampania

Gloria Sec (mai acrișoră).

Superbe Sec (mai dulce).

Localurile de vëndare sunt:

- Demeter Eremias Nepoții, Strada Hirscher;
- H. Zintz, Strada Porții;
- Karl Irk, „ „
- Trentina (Mercur) Tîrgul Inului.
- Karl Harth, Strada lungă Brașovul-vechiu.

Comandele se se trimită la

KARL HARTH & Cie.

„Pivnița de Șampanie“.

(766,2—4.)

Abonați „Calicul“,

diar humoristic și satiric cu multe ilustrațiuni, care la 1 Ianuarie 1903 se va eda în broșuri lunare, în al XVI-lea an dela nașterea sa.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 corone; pentru România și streinătate pe an 7 Lei; pe 1/2 an 3.50 Lei.

La 10 abonamente, unul se dá rabat.

Abonamentul se se trimită la: **Administrația „Calicului“ în Sibiu (Nagyszeben.)**

(775,3—3.)

Administrația „Calicului“

„SANTENICUM“

este un renumit **ELEXIN** preparat din ierburi medicale din Italia călduroasă. S'a introdus acum și în Germania

Medicament escelent pentru **întărirea stomacului** cu deosebire mijloc preservativ contra suferințelor de stomac, care provin din digestiune grea. Forte folositor la suferințe de **slăbiciune, anemie, dureri de cap și stomac, indispoziți, lipsă de apetit** (causat de catar de stomac), constipație, digestiune rea și dureri hemoroidale.

(766,2—18.)

Prețul unei sticle 1 cor. 20 bani.

De vëndare la farmacia D-lui **Julius Hornung, Brașov.**

Representant general: **Friedrich Dilmont, Budapest.**

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe șese luni . . . 12 „	Pe șese luni . . . 20 „
Pe un an 24 „	Pe un an 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe șese luni . . . 2 „	Pe șese luni . . . 4 „
Pe trei luni . . . 1 „	Pe trei luni . . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii cari se vor abona din nou, se binevoescă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.“